

An Overview Of The Formation Of Community Architectural Approach

Serveh Allahvaisi^{1*}, Gholamreza Talischi²
Hamedan university, Email Address : S_a_vaisi@yahoo.com
University of Hamedan, Email Address : Talischi_g@yahoo.com

Abstract

This paper examines the causes and origins of the movement's community architecture. In community architectural approach the importance of user involvement in the design and construction and environmental management are discussed. This approach has been known to many theorists as a response to catastrophic failure of modern Architecture.

The history of architecture is filled of buildings that are considered desirable from the perspective of the architects and even were honored but are unfavorable for the users.

Scrutiny the cause of difference views between designers and people in these projects must say, it seems the relationship between users and designer of the project is limited and unrealistic.

In other words, cases in interior design, architecture and landscape architecture that we count them today as defeat in design, are designed in social and institutional vacuum between users and designers.

To understand the compatibility between user's needs and the building designer, you must know the relationship between the client and designer. This recognition for non-compliance is needed. Community architecture is the result of interaction between the architect, the user, the employer and the law and the principle is to recognize the values, beliefs and needs of users and their active involvement in the design process, to improve the quality of the built environment and to make a more human environment.

This approach try to reduce the impact of false approaches (only functionalism or formalism) and seek to improve the quality of the built environment through understanding community and their values and needs by analyzing the correct values and beliefs and needs of users.

Keywords: Designer, User, Participation, Community Architecture.

مروری بر شکل گیری رویکرد معماری جمعی

سروه الله ویسی*^۱، غلامرضا طلپسچی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد همدان، (S_a_vaisi@yahoo.com)

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد همدان، (Talischi_g@yahoo.com)

چکیده

این مقاله به بررسی دلایل و ریشه های جنبش معماری جمعی می پردازد. رویکرد معماری جمعی درباره اهمیت نقش و دخالت کاربر در امر طراحی و ساختمان و مدیریت محیط زیست بحث می کند. بسیاری از نظریه پردازان شکل گیری این رویکرد را عکس العملی به فاجعه شکست معماری و برنامه ریزی طرح های مدرن می دانند.

تاریخ معماری پر از نمونه ساختمان هایی است که از دیدگاه معماران به عنوان ساختمان هایی مطلوب مورد توجه و حتی تجلیل قرار گرفته اند اما از طرف کاربران نامطلوب عنوان شده اند. در بررسی علت تفاوت دید طراحان و مردم در این پروژه ها باید گفت، به نظر می رسد رابطه بین کاربران (استفاده کنندگان) و طراح در این پروژه ها محدود و غیر واقعی بوده است. به عبارت دیگر مواردی در معماری داخلی، معماری و معماری منظر که ما امروزه آن ها را شکست در طراحی به حساب می آوریم، در شرایطی طراحی شده اند که خلا اجتماعی و اداری بین استفاده کننده بنا و طراح وجود داشته است. برای درک سازگاری بین نیاز استفاده کننده و طراح ساختمان، باید رابطه بین کارفرما و طراح را شناخت. همین شناخت راجع به عدم سازگاری ها نیز ضرورت دارد. معماری جمعی، معماری است که حاصل تعامل معمار، کاربر، کارفرما و قانون گذار بوده و اصل بر شناخت ارزش ها، باورها و نیازهای کاربران و دخالت فعالانه آنان در فرآیند طراحی، جهت ارتقای کیفیت محیط مصنوع و انسانی تر کردن محیط می باشد. در اکثر پروژه های امروزی حتی بسیاری از پروژه های نام داری که توسط معماران مطرح، طراحی شده اند عدم توجه به عامل مولد طرح که همان کاربران می باشند باعث شده بر خلاف انتظار با استقبال کاربران مواجه نشوند. بنظر می رسد رویکرد معماری جمعی گزینه ای مناسب برای جلوگیری از این امر بوده و نتیجه طراحی جهت استفاده کاربران موفق تر عمل نماید. این رویکرد با بررسی و تحلیل صحیح ارزش ها و باورها و نیاز کاربران، سعی در کاستن از تاثیر رویکردهای کاذب (صرف عملکرد گرایی یا فرم گرایی) داشته و در جستجوی بهبود و ارتقای کیفی محیط مصنوع از طریق فهم اجتماعات و ارزشها و خواستههای ایشان می باشد.

واژه های کلیدی: طراح، کاربر، مشارکت، معماری جمعی.